

Den hellige pagt

Engle sig fryder ved alterets lys,
når to siger amen og ja til at dele
glæder, som evigt i hjertet fornys,
og sorger, som tiden alene kan hele.
Nidkært de vogter den hellige pagt
mellem to sjæle, der glædes i takt,
uden til andet at skele.

Siges med fynd det bekræftende ord,
vil der fra sølvstemmer jubelsang lyde.
Saligst dog klinger det himmelske kor,
når præsten til nadver et brød lader bryde
– dermed besegles den hellige pagt
mellem to sjæle, der synger i takt –
og vinen som blod lader flyde.

Sammen at binde et kærlighedsbånd,
love hinanden at elske og ære,
vejen at følge i fællesskabs ånd
og fælles den lektie, som livet er, lære
– derpå skal hvile den hellige pagt
mellem to sjæle, der vandrer i takt.
Viet til lykke den være!

Poul Michael von Bülow 2007